

la pneumònia. Ha fet, a Framingham, municipi industrial de 25.000 habitants, la demostració d'allò que pot donar de si una intensa i sistemàtica campanya higiènica. Aquesta experiència ha demostrat una disminució de la tuberculosi en 68 per cent en 7 anys.

Amèrica ha mostrat la influència que en l'acció sanitària té l'ús de tots els grans mitjans de propaganda. Ha instaurat el Report d'inspecció on el judici particular queda substituït per una puntuació matemàtica que pot arribar a un màxim de 100 punts. Això ha servit, i ja s'ha divulgat pel món, per a la classificació de lleteries, hospitals, dispensaris, serveis de protecció, etc.

Amèrica és a tots els països del món el que té amb més extensió el servei hospitalari particular. No obstant, un 64 per 100 d'aquests llits pertanyen, per subvenció, als Poders públics.

La lluita antialcohòlica s'ha orientat cap a un extremisme ben conegut.

Itàlia té al seu haver els progressos que en medicina del treball van significar els esforços de Luigi Devoto, que va crear la primera clínica de medicina del treball del món. És també d'admirar a lluita sistemàtica enfront del paludisme i de l'anquilostomiasi. L'orientació general de la sanitat italiana està lligada a la marxa política del seu país; el feixisme ha considerat que la higiene pública contribueix a augmentar el poder nacional i, per tant, no la podia confiar a la iniciativa privada o a l'autonomia comunal. S'han suprimit, per tant, els Consells Municipals i provincials i l'Estat ha tingut cura de nomenar delegats que assumissin les funcions directives sanitàries. L'Estat mana i sota la seva direcció la província paga i executa. Darrerament ha calgut reduir un xic aquesta concepció del principi. En 1925 va crear-se l'"Obra Nacional de Protecció a la Infància i a la Maternitat", que té, no obstant, una influència de tipus paragubernamental.

L'organització de la sanitat italiana és molt semblant, per altra banda, a l'organització espanyola. L'autoritat sanitària s'exerceix des del Ministeri de l'Interior, que la delega a les Províncies, al Governador i al Podestà, que és una mena d'alcalde de R. O. Hi ha a cada província un Comitè antituberculós i s'ha establert l'assegurança obligatòria contra la tuberculosi. S'han creat 243 dispensaris, 37 sanatoris i 68 preventoris. Hi ha dispensaris antiveneris a totes les poblacions de

més de 30.000 habitants. La prostitució està reglamentada i és obligatòria la declaració i el tractament de les malalties venèries. Itàlia ha creat també, abans que cap altre país, el dispensari i la infermera per a les malalties mentals. Ha establert consultoris prenupcials i ha donat molt d'impuls a l'obra de la infermera visitadora.

Rússia és, amb Itàlia, l'altre país d'Europa on l'Estat vol acaparar tota l'obra sanitària. Rússia ha establert l'assegurança social nacionalitzant. La seva extensió és incompleta encara, però en l'hora present dóna una idea de la seva importància el fet que de 33.000 metges, que és la xifra global, en siguin funcionaris 30.000. Escassegen els metges, i això ha fet que per a subvenir les necessitats dels nuclis urbans petits s'hagin creat 8.890 clíniques ambulants. L'any 1928 s'ha establert un control higiènic, tot dotant cada cap de districte d'un servei de sanitat amb laboratori, metge higienista, inspector, etc. Actualment hi ha 45 Instituts de bacteriologia, un Institut d'higiene maternal i infantil, 1.085 guarderies de nois permanents, 4.848 guarderies-asil d'estil, 1.042 consultoris per a nadons, 170 dispensaris ambulants d'higiene, 487 dispensaris antituberculosos i 165 sanatoris, 276 dispensaris antiveneris, 135 centres populars per a l'ensenyança de la higiene i 3.000 petites exposicions d'higiene popular.

La base de la nova acció és l'assegurança social i la propaganda sanitària. La lluita antituberculosa i antivenèria es fonamenta en l'obra dels dispensaris que fan enquestes de contaminació.

Cal deixar en relleu l'obra dels sanatoris antituberculosos de nit, on el treballador troba unes condicions higièniques de repòs i, sobretot, un ensenyament de les atencions que exigeix la seva malaltia. Rússia no perd cap oportunitat d'educar sanitariament el poble; les cases de propaganda on es simulen delictes sanitaris i es fan judicis per tribunals contra delictes imaginaris, l'aprofitament constant del cinema i la ràdio en aquesta obra de difusió de l'ensenyament; els vagons exposicions que recorren les comarques i que mostren d'una manera pràctica les normes sanitàries a seguir i els beneficis que reporten.

L'organització sanitària la donen els soviets o Consells que es divideixen en Seccions; una d'elles és la d'higiene.

L'extrem oposat de Rússia i Itàlia el dóna